

Senaryo

‘Aile Arası Husumet’

Yazan : Özgür Çağdaş

Yüklenen suç: Ağır Yaralama

Asliye Ceza Mahkemesi: Meslekten 1 Hakim

1. Koridor

Sanık: Suzan Meyli (46) Ahmet’in eşi
Sanığın arkasında 2, sağında ve solunda birer jandarma durmaktadır

Mağdur: Ahmet Meyli (50), Suzan’ın kocası

2. Koridor

Tanık 1: Leyla Meyli (22) Ahmet&Suzan’ın kızı

Tanık 2: Havva Meyli (68) Ahmet’in annesi

3. Koridor

Tanık 3 : Muzaffer Yılmaz (35) Komşuları

Tanık 4 : Serkan Hünkar (20) İşsiz

4. Koridor

Ek karakter: Asiye Hünkar (40) Ev Hanımı
(Tanık değil izleyiciler arasındadır.)

Savcı :

Avukat :

Aksesuar: Adli Tıptan yaralanmaya dair Bilirkişi raporları, Aile resminin olduğu tablo. Mahkemeye çağırılma mektubu.

Yer / Tarih: İstanbul – Silivri, 22.03.2008 Cumartesi / saat: 15.00

Sunuş

46 yaşındaki Suzan Meyli hakkında Ağır yaralama iddiasıyla dava açılmıştır.

Sanık Suzan Meyli, kendisinden ayrılacağını söyleyen 25 yıllık eşi Ahmet Meyli'ye çok kızıp, aile resminin olduğu bir tabloyla kafasına vurmak suretiyle onu yaraladığı ve sonrasında da olay yerinden uzaklaştığı iddia edilmektedir.

Sanık Suzan Meyli ise yaralayanın kendisi olmadığını, ekonomik açıdan kendisine bağımlı olan kocasının nasıl olsa kendisine er ya da geç döneceğini; bu yüzden ona saldırmasının gereksiz olduğunu söyler. Kesin bir ifadeyle bu suçu işlemediğini ve de işlemesine gerek olmadığını belirterek kendini savunmaya çalışmaktadır.

Suçsuz olduğunu iddia eden Sanık Suzan Meyli kendisini savunmayı başarabilecek mi? Olayın tanıkları Leyla Meyli, Havva Meyli, Muzaffer Yılmaz ve Serkan Hünkar'ın söyleyecekleri neler olacaktır? Diğer konukların bildikleri, olayı aydınlatacak ipuçları sunacak mıdır?

Ağır yaralama suçlamasıyla dava açılan Sanık Suzan Meyli gerçekten suçlu mudur?

1. Koridor / Havva - Muzaffer

Mahkeme koridorunda Babaanne Havva ile komşuları Muzaffer konuşmaktadır.

HAVVA- Ah Muzaffer evladım ah! Görüyorsun değil mi başımıza gelenleri.

MUZAFFER- Evet Havva Teyze. Çok tatsız olay oldu gerçekten.

HAVVA- Ama ben seneler evvel söyledim oğluma. Bak dedim.. Bu kızdan sana fayda gelmez dedim.. Böyle başına buyruk bir kadınla evlenme dedim.. O dinlemedi gitti evlendi. Ama ne oldu.. Az kalsın ölüyordu.

MUZAFFER- Valla Havva Teyze, onca yıldır yan yana otururuz. Hiç böyle bir şey olacağı aklımın ucuna gelmezdi.

HAVVA- O kadınla aynı evde yaşasan her an beklerdin böyle bir şeyi.

MUZAFFER- Yok be Havva Teyze.

HAVVA- Öyle öyle.. Kadın dediğin birazcık da olsa kocasına hürmet göstermeli. Ama O... Bir dediğini yapmaya gör... Başlar bağırmaya çağırmaya. İstiyor ki her şey onun dediği gibi olsun. Ama olmaz!

MUZAFFER- Valla Havva Teyze alınma ama senin oğlun da süttten çıkmış ak kaşık değil hani.

HAVVA- Nesi varmış benim oğlumun?

MUZAFFER- Ahmet Abi iyidir hoştur, muhabbeti çok iyidir.. Ama... (biraz duraksar) Sürekli eşinin parasıyla yaşayan biri.

HAVVA- O kadın bırakmıyor ki oğlum doğru düzgün bir şeyler yapsın. Oğlum ne zaman bir şeyler yapmaya çalışsa, O hemen başlıyor söylenmeye..

Muzaffer tartışmayı uzatmak istemez.

MUZAFFER- Allah vere de herkes için en iyi sonuç alınır mahkemede.

MAHKEME SALONU

SANIK SUZAN MEYLI'NİN SORGUSU

İÇ- GÜN- MAHKEME SALONU/ HAKİM- SAVCI- ZABIT KATİBİ- AVUKAT-SANIK (BATU) – İZLEYİCİLER- MÜBAŞİR

Hâkim önündeki dosyaları incelemektedir. Savcı da, kendi önündeki dosyaları inceler. Mağdur Ahmet Meyli, Savcının olduğu tarafta kendine ayrılan bölmede oturmaktadır.

Sanık Suzan Meyli salona girer. Avukat onun ardından gelir. Mübaşir el kol işaretleriyle izleyicileri yerlerine oturtur.

Hakim'in kürsüye iki kere vurmasıyla mahkeme başlar.

HAKİM- (Suzan'a bakarak) Sanık Suzan Meyli. Yaşınızı ve Mesleğinizi belirtiniz.

SUZAN- 46 yaşındayım. Bir mesleğim yok. Babamdan kalan evlerin kiralalarını toplayarak geçimimi sürdürüyorum.

İddianame okunur.

HAKİM- İddianameyi dinledin. Savunma yapıp yapmamakta serbestsin. Lehinize olan delilleri toplatma hakkınız var. Olayla ilgili savunma yapacak mısınız?

SUZAN- Evet, istiyorum.

HAKİM- Tamam. Şimdi anlat. Ne oldu?

SUZAN- Hakim Bey, biz 25 yıldır evliyiz. Bir gün Ahmet geldi ve hiçbir sorun yokken, "ben gidiyorum" dedi. (şaşkın) Durup dururken boşanacağını söyledi... Çok kızdım. Ne kadar kızdığımı hayal bile edemezsiniz. Tam 25 yıl Hakim Bey... Onca yılın sonrasında hiçbir şekilde önceden uyardı.. Beyimiz kafasına esti ve gidiyor !! Hala bile çok ama çok kızgınım.

HAKİM- Sonra?

SUZAN- Sonra kavga etmeye başladık... Oldukça bağırıştık. Muhtemelen sitedeki herkes duymuştur... Bakırköy'deki evime gitmeye karar verdim. Kızım da benle gelmek istedi. Sonra arabaya atladık ve gittik. Giderken de Ahmet sapasağlam duruyordu.

HAKİM- Onu yaralamadığını, kızınla beraber evi terk ettiğini beyan ediyorsun, öyle mi?

SUZAN- Evet Hakim Bey.

HAKİM- Peki. Kavganızı anlat.

SUZAN- Bir türlü neden boşanmak istediğini söylemiyordu. Ben, nedenini öğrenmek istedikçe o cevap vermekten kaçıyordu. Cevap vermemesi, nedenini söylememesi beni delirtti. Kavgadan kastım da yumruk yumruğa dövüş değil tabii ki..

HAKİM- Boşanmak için neden olarak hiçbir şey mi söylemedi?

SUZAN- Hayır Hakim Bey. Geçişirici cevaplar verdi.

HAKİM- Ne gibi cevaplar?

SUZAN- İşte yok efendim bu ilişkiden sıkıldım, kendimi mutlu hissetmiyorum gibi şeyler.

HAKİM- Gerçekten bunların olabileceğine ihtimal vermedin mi?

SUZAN- Neyin?

HAKİM- Kendisini mutsuz hissettiği için boşanmak isteyeceğinin..

SUZAN- Yok Hakim Bey, yok. 25 yıl boyunca sen hiç mutsuz olma, ya da bunu hiç belli etme.. Sonra bir gün eve gel.. Ben mutsuzum ayrılmak istiyorum.. Yemezler.. Kesin başka bir şey vardı?

HAKİM- Ne gibi mesela? Başka biriyle ilişkisi olabileceğini mi düşündün?

Suzan, Ahmet'e küçümser bir şekilde bakar.

SUZAN- O mu !! O hayatta yapamaz öyle şey. İnanın aklımın ucundan geçmedi bu düşünce.

HAKİM- Niye?

SUZAN- Ah Hakim Bey. O mu.. Yapmayın Allah aşkına. Pısrırığın teki o.. Onu hangi kadın ne yapsın! Başka birisiyle hayatta olamaz.

HAKİM- Niçin bu kadar eminsin?

SUZAN- Doğru düzgün işi gücü olmayan, benim param olmasa, açlıktan nefesi kokacak biri. Bir parazit gibi benim olanaklarımla yaşamını sürdürmekteydi.

HAKİM- Daha detaylı anlatın.

SUZAN- Benim babamın geniş arazileri vardı. Sonra birer ikişer müteahhitlerle anlaşip kat karşılığı arsaları verdik. Oldukça çok daire sahibi olmaya başladı... Babam vefat edince de bütün evler bana kaldı. Kiralar sayesinde oldukça iyi bir gelirim oldu. Bu yüzden para kazanmak için çalışmaya gerek kalmadı.

HAKİM- Kaç yıldır bu şekilde devam ediyor?

SUZAN- Yaklaşık... (düşünür) 22 yıldır.

HAKİM- Yani 25 yıldır evlisiniz. 22 yıldır sadece kira gelirleriyle yaşıyorsunuz. Çalışmadan..

SUZAN- Evet Hakim Bey. Ahmet, evlendiğimiz ilk yıllarında ufak tefek işlerde çalışıyordu. Fakat birkaç yıl sonra, evler üzerime miras kalınca çalışmayı askıya aldı.

HAKİM- Sen hiç tepki duymadın mı?

SUZAN- Sonuçta iyi bir gelirimiz vardı. İstedığımız zaman istediğimizi almaya yetecek maddi gücümüz vardı. Çok dert etmedim.

HAKİM- Peki ya kocan? O hiç mi çalışmak istemedi?

SUZAN- Hiç üzerine düşmedim o konunun. İstiyorsan çalış, istemiyorsan çalışma diyordum. Hiç baskı kurmadım. O çalışmak istiyordu. Ara ara bir işte çalışıyordu. Ama yani.. İş de tam anlamıyla bir iş değildi.

HAKİM- Ne tarz bir işti bu?

SUZAN- Pazarlamacılık yapıyordu. Bir firmanın ürünlerini bayilerine satıyordu. Bunu için de sürekli Anadolu'yu dolaşıyordu.

Hakim kuşkulu sorar.

HAKİM- Biraz önce çalışmayı askıya aldı dedin, şimdi de bir pazarlama işinde çalışıyor diyorsun. Gayet normal bir işe benziyor. Biraz daha açıklar mısın?

SUZAN- Normal iş dediğiniz işin, mesai saatleri bellidir alacağın maaş bellidir. Bunun hiçbir şeyi belli değil. Kafasına esiyor, bugün işe gideceğim diyor. Öyle gidiyor. Kahveye gider gibi. Öyle iş mi olur !!

HAKİM- Ne sıklıkla işe gidiyordu?

SUZAN- Haftada 2-3 gün gider. Gitti mi de eve uğramaz. Bazen bütün hafta gelmediği bile olur. Yarım koca desem yeridir.

HAKİM- Bundan hiç rahatsızlık duymadın mı?

SUZAN- Yok tam tersine daha mutlu olurdum. Sürekli evde hımbıl birini görmektense, ara ara görmemek daha iyi.

HAKİM- Pekiii... Kazancını seninle paylaşıyor muydu?

SUZAN- (küçümseyerek) Kazanmıyor ki paylaşsın.

HAKİM- Bu kadar şehir dışına gitmesini gerektirecek bir işte çalışıyorsa kazancı da fena olmaması gerekir.

SUZAN- Yok Hakim Bey nerdeee... Çalışıyor dediğime bakmayın siz. Dostlar alışverişte görsün hesabı... Sürekli zarar ediyor.. Ben tek bir ay hatırlamıyorum, benim kira gelirimden faydalanmadığı !!

HAKİM- Yani kocanız size ekonomik anlamda tamamen bağımlıydı öyle mi?

SUZAN- Evet, hem de ne biçim bağımlıydı. Düşünün 20 küsur sene.. Ona ben baktım. Babamdan kalan evler olmasa, kendisine alacağı bir pantolonu bile olmazdı..

HAKİM- Peki. Olayı anlatmaya devam edin. Sürekli sizin paranızla hayatını idare ettiğini düşündüğünüz eşiniz sizden ayrılmak istedi. Siz çok kızdınız. Tartıştınız. Sonra ne oldu?

SUZAN- Sonra ben oradan uzaklaşmak istedim. Bakırköy'deki kışlık evimize dönmeye karar verdim. – Olayın olduğu ev Silivri'deki yazlık evimizdi - Ahmet'in yüzüne bakmadan salonu terk ettim. Yukarı çıktım valizimi toplamaya başladım. O sırada kızım kapıda belirdi...

Suzan anlatırken ağzı kurur. Bir yudum su içer.

SUZAN- Kızımın böyle bir tartışmaya tanık olması, bir anne olarak beni çok üzdü. Anne baba kavgasının ortasında kaldı garibim.. Onun yüzünü asık görmek beni daha da üzdü. Ona durumu anlattım. Bakırköy'e gideceğimi söyledim. O da gelmek istedi. Birbirimize sarıldık. Valizlerimizi hazırladıktan sonra atladık arabaya gittik.

HAKİM- Evde başka biri var mıydı?

SUZAN- Ahmet'in annesi vardı. O da sürekli bizimle yaşar. Ama odasından hiç çıkmadı. Giderken de onunla hiç konuşmadım.

HAKİM- Anladım. Tüm bu süre zarfında kızın seninle birlikte miydi?

SUZAN- Evet Hakim Bey. Valizleri aldık. Aşağıya indik. Evden çıktık ve arabaya bindik. Bu süreç zarfında kızımın hep beraberdik.

HAKİM- Eşinizi en son ne zaman gördünüz?

SUZAN- Valizlerle aşağıya indiğimizde gördük. Pişkin pişkin orada duruyordu. Sanki ayrılmak isteyen o değilmiş gibi salonda duruyordu. Ayrılmak istediğini söyledi, gideceğim dedi ama hala salonda!! İnanılır gibi değildi !! Böyle hımbıl bir insan işte...

HAKİM- Peki olay nasıl oldu?

SUZAN- İnanın bilmiyorum Hakim Bey. Bakırköy'e geldik. Aradan birkaç saat geçti. Evin kapısı çaldı. Karşımda iki tane polis gördüm. Ahmet'in yaralandığını, bundan dolayı benim suçlandığımı söylediler. Sonra onlarla karakola gittim. Gerisi malumunuz.

HAKİM- Eşinizin düşmanı var mıydı?

SUZAN- Bildiğim kadarıyla yoktu.. Ama size yemin ediyorum bunu ben yapmadım. Ben kendi halinde bir kadıyım, şiddet benim doğama ters. Hem niye yapayım ki? Nasılsa parasız kalıp bana döneceği belli.

HAKİM- Tamam. İddia makamının ekleyeceği bir şey var mı?

SAVCI- Evet Hakim Bey. Müsaadenizle sanığa birkaç soru sormak istiyorum.

HAKİM- Devam edin.

SAVCI- Eşiniz Ahmet Meyli'nin çok uzun zamandır ekonomik açıdan size bağımlı olduğunu belirttiniz.

SUZAN- Evet.

SAVCI- Bunca yıl ekonomik olarak baktığınızı belirttiğiniz hayat arkadaşınız sizi terk edeceğini söylediği zaman da ona çok kızdığınızı belirttiniz.

SUZAN- Evet.

SAVCI- (Hakim'e) Hakim Bey. İşte ortada çok net bir suç nedeni var. (Suzan'a) Bunca yıl ekonomik açıdan baktığınız eşinize çok kızdığınız.. Bunca yılın üstüne ayrılmayı kabullenemediğiniz için çileden çıktınız.. Ve ona acımasızca vurdunuz.

SUZAN- Kızdığım doğru ama ona ben vurmam. Gerçekten.. Vurmayı çok isterdim ama ben vurmam.

Avukat bu son söz üzerine yüzünü buruşturur. Savcı bu lafı üsteler.

SAVCI- Vurmak istiyordunuz ama vurmadiniz !!

SUZAN- Evet.

SAVCI- Niye vurmadiniz?

SUZAN- Ne demek niye vurmadiniz! Ben bir cani değilim ki ona saldirayim. Hem dediğim gibi, açlıktan nefesi kokarak bana döneceği belli.

SAVCI- Onca yıllık eğini vurmak istemiş birisi, pekala bu isteğini eyleme döneřtärebilir.

SUZAN- Hayır ben vurmadım. Kızıma da sorabilirsiniz. Bütün bu süre boyunca beraberdik. Ahmet'ten uzaklaşmak için beraber ayrıldık evden !!

SAVCI- Evden ayrılmak istemenin nedeni, eğinizi yaralamanız olmasın !

Avukat araya girer.

AVUKAT- İddia makamı çok acele sonuca varmaktadır. Müvekkilim anlaşmazlıkları medeni bir şekilde halletme kapasitesine sahiptir.

Suzan da ekler.

SUZAN- Aynen. Bana boş yere iftira atmayın! Böyle bir şeye benim kesinlikle ihtiyacım yok. O kim ki! Ben olmadan hiçbir şeyi beceremez. Sürünerek kapıma geri gelecektir. Bu durumda... Ben ona niye vurayım ki !

SAVCI- Eğinizin düşmanı olmadığını söylediniz?

SUZAN- Evet.

SAVCI- Peki bu garip değil mi? Düşmanı olmayan biri, karısıyla kavga ediyor. Hemen kavganın birkaç dakika sonrasında da yaralanıyor ! Hem de arkadan saldırılarak.

SUZAN- İnanın bana iftira atılıyor. Ben yapmadım diyorum size.

SAVCI- Peki bu rastlantıyı nasıl açıklıyorsunuz?

SUZAN- Sizin de dediğiniz gibi.. Rastlantı.. Gerçekten ben yapmadım. Birisini yaralamak... Benim yapabileceğim bir şey değil.

SAVCI- Biraz önce kendi ağzınızla, onu vurmak istediğinizi belirttiniz! Bunu siz yaptınız! Suçunuzu itiraf edin, bizi boş yere uğraştırmayın! Ceza indiriminden faydalanın !! İtiraf etmezseniz cezanız daha yüksek olur.

AVUKAT- Sayın Hakimim. İddia makamı, müvekkilimi baskı altına almakta. Müvekkilim, yüklü suçü işlemediğini açıkça dile getirmekte ve ortaya kanıt

sunmaktadır. Buna rağmen, iddia makamı müvekkilimi korkutarak, onu etki altına almaya çalışıyor.

SAVCI- Hakim Bey, sanığın yüklü suçu işlediğine dair kanıtlar oldukça açık ve nettir. Elimizdeki bu bilgiler ışığında; başka birisinin bu suçu işleyebilme ihtimali olmadığı bildirmek isterim.

AVUKAT- Sayın Hakimim, iddia makamı müvekkilimin anlattığı bütün her şeyi görmezden gelmektedir. Müvekkilim olay süresince kızıyla birlikte. Ayrıca Suzan Hanım, şiddet potansiyeli taşıyan, kızdığı için adam vuracak bir sokak serserisi değildir. O kızıyla ilgilenen bir annedir. Müvekkilim haksız yere suçlanmaktadır.

HAKİM- İki tarafın da argümanlarını anlıyorum. Eklemek istediğiniz başka bir şey var mı?

SAVCI- Hayır Hakim Bey

AVUKAT- Hayır Sayın Hakimim.

HAKİM- (Suzan'a) Senin eklemek istediğin bir şey var mı?

SUZAN- Evet Hakim Bey. Ben suçsuzum...

Suzan içini çeker.

SUZAN- Burada ne duruma düştüm... Bir cani gibi sorgulanıyorum. Tüm arkadaşlarım, komşularım.. Hepsi mahkemeye çıktığımdan haberdar. Ben hep, iyi anılan sevilen biriydim. Bu mahkeme yüzünden rezil oldum... Adaletin yerini bulacağına inanıyorum. Gerçekten de Ahmet'e ben vurmam!

HAKİM- Peki. Başka ekleyeceğiniz bir şey yoksa Mağdur Ahmet Meyli'yi sorguya alalım.

Avukat ve Savcı bir şey eklemez.

Hakim başıyla mübaşire işaret verir.

HAKİM- Mağdur Ahmet Meyli. Sizi sorguya çağırıyorum.

MAHKEME SALONU

MAĞDUR AHMET MEYLİ'NİN SORGUSU

Mahkeme salonu aynı şekildedir. Mağdur Ahmet Meyli ayağa kalkar.

HAKİM- Mağdur Selma Bakır. Yaşınız, doğum yeriniz ve mesleğiniz.

AHMET- 50 yaşındayım. Pazarlamacıyım.

HAKİM- Sanık Suzan Meyli ile aranızda geçenleri anlatın.

AHMET- Suzan ile 25 yıllık bir evliliğimiz vardı. Hala da var ya... Neyse..

Ahmet siniri bozuk bir şekilde gülümser. Devam eder.

AHMET- Olay günü gayet medeni bir şekilde boşanmak istediğimi belirttim. Suzan bunu duyunca, kelimenin tam anlamıyla çıldırdı. Hakaretler yağdırmaya, ağza alınmayacak küfürler etmeye başladı. Ben soğukkanlı davranmaya çalışsam da, o bir türlü susmak bilmiyordu.

Ahmet biraz kinayeli konuşur.

AHMET- Biraz önce bütün sitenin kavgamızı duyduğunu söyledi ya... O aslında tam doğru değil. Bütün sitenin tüm duyduğu yalnızca onun bağırışlarıydı. Çünkü ben hiç bağırmadım.

Suzan araya girer.

SUZAN- Sen de sesini yükseltecek yürek ne gezer !!

HAKİM- Sessizlik !

AHMET- (Suzan'ı göstererek) Görüyorsunuz işte Hakim Bey. Ben onun konuşmasında ağzımı açmadan dinledim. Ama o benim birkaç cümlemi bile dinlemeye tahammül edemiyor.

Suzan'ın yüzünde öfke belirir.

HAKİM- Anlatmaya devam et sen.

AHMET- Bağırmaktan yorulup yukarı çıktı. Ne yapacağını söylemedi. Ama kızım ile konuşurken Bakırköy'e gideceğini duydum. İçim rahatladı. Sonunda boşanıyordum. Bunca yılın sonrasında tekrar özgür olabilecektim.

HAKİM- Eşine boşanmak istediğini nasıl söyledin?

AHMET- Çok kırıcı olmak istemiyordum. Sonuçta iyi kötü 25 yıl birlikte geçirdiğim birisi. Ama anlaması gerekiyordu. Çok bunalmışım evlilikten. Sürekli dırıldır, sürekli şikayet hali... Tamam anlayışlıyım, alttan alabilirim ama sonuçta ben de insanım Hakim Bey. Debinden beri dinlediniz kendisini. Sürekli beni bir şeylerle suçluyor... Ayrılmaya kesin karar verdim. Ve gayet kibar bir şekilde bunu kendisine söyledim.

HAKİM- Suzan Meyli, biraz önce bu sözlerine inanmadığını, bir şeyler sakladığını belirtti.

AHMET- Kesinlikle bir şey saklamıyorum Hakim Bey. Gerçekten bunalmışım.

HAKİM- Peki bunca yıl niye bekledin?

AHMET- Bu tartışmadan 2 hafta önce ciddi bir trafik kazası geçirdim. Her tarafım sargıdaydı. 5 gün hastanede kaldım.. Hastanede kalınca insan hayata biraz daha farklı bakabiliyor. Yaşamını nasıl harcadığını, yapmak isteyip de yapamadığı şeylerin muhakemesini yapıyor...

Ahmet içini çeker. Biraz duraksadıktan sonra devam eder.

AHMET- Güzel bir hayatım olmadığını, eğer Suzan'la birlikte olmaya devam edersem de hiçbir zaman mutlu olamayacağımı, hep alttan almak zorunda kalacağımı anladım. Mutlu ve huzurlu bir hayat istiyordum, hepsi bu.

SUZAN- (Sinirli) Nankör adam !! Bunca yıl sana ben baktım. Bahsettiğin hastanede yanında hiç kimse yoktu!! Yalnızca ben vardım!! İnsanda birazcık haysiyet olur !!

Hakim sert bir şekilde uyarır

HAKİM- Sessiz ol !!

AHMET- Görüyorsunuz Hakim Bey nasıl biri olduğunu işte. Düşünün her gün evde karınız size şunu tekrarlayıp duruyor.

Ahmet defalarca tekrarlar. her birinde sesini değiştirir.

AHMET- “sana ben bakıyorum” ... “sana ben bakıyorum” ... “sana ben bakıyorum” ...“sana ben bakıyorum” ...“sana ben bakıyorum” ...“sana ben bakıyorum” ...“sana ben bakıyorum” ...

Ahmet uzatmaya başlayınca Hakim eliyle tamam işareti yapar.

HAKİM- Tamam.

Ahmet- Yani bir yerden sonra en sabırlı insan bile patlar.

HAKİM- Anlıyorum.

**AHMET- İzin verirseniz bu duruma nasıl geldiğimizi açıklamak istiyorum
Hakim Bey.**

HAKİM- Anlat.

AHMET- Evliliğimizin ilk yıllarında çalışıyordum. Gelirim de ikimize de yetiyordu. O zamanlar kira geliri diye bir şey yok tabi... O, herhangi bir geliri olmadan ev hanımı olarak evde oturuyordu. O zamanlar tamamen benim gelirimle geçiniyorduk.

HAKİM- Evler eşinizin üzerine kalınca ne oldu?

AHMET- Çok büyük bir gelirimiz olmaya başladı. Yani normal şartlarda haralayamayacağımız kadar çok... Eşim istersen çalışma demeye başladı. İlk başlarda hak verdim. Sonuçta aldığım maaş geçinmemize yetiyordu ama kira gelirleriyle mukayese edilemeyecek kadar azdı. Önerisi de açıkçası çok cazip geldi. Hiç çalışmadan düzenli gelir. Kaç kişiye nasip olur ki?

HAKİM- Siz de çalışmayı bıraktınız, öyle mi?

AHMET- İlk başlarda evet... Bıraktım. Ama sonra boş boş oturmaktan sıkılmaya başladım. Çevremden de olumsuz tepkiler almaya başladım. Rahatsız oluyordum.

HAKİM- Ne gibi tepkiler?

AHMET- Yani sizin de bileceğiniz gibi, bir bayan çalışmasa; kocasının geliriyle yaşasa; bu gayet normal karşılanıyor. Ama tam tersi olduğunda "karısının parasını yiyor" diye laf çıkıyor. İnsanın gücüne gidiyor böyle laflar.. Zor bir durumdu benim için. Şu anda da eşim bunu vurgulamakta zaten... Duyuyorsunuz.

HAKİM- Anlıyorum.

AHMET- Bu laflar ağıma gitmeye başladığı için tekrar çalışmak istedim. Ama ne iş yapacağımı tam bilemedim. Kaç yıl geçmişti aradan ve ben hiçbir işte çalışmamıştım. Bu yüzden kimse iş vermek istemiyordu. En azından eski işim gibi prestijli, iyi sayılabilecek bir maaşı olan iş bulamıyordum. Karım da çalışmana gerek yok diyip duruyordu.

HAKİM- Siz çalıştınız ama değil mi?

AHMET- Evet, çalıştım. Büyük bir gelirim olmasa da en azından eşimden günlük masraflarım için para istemek zorunda kalmıyordum.

SUZAN- Hakim Bey, yalan söylüyor!! Benden para almadığı tek bir ay olmadı!!

Hakim Suzan'ı susturur.

HAKİM- Sessiz ol!!

AHMET- Yalan söylemiyorum Hakim Bey. Çoğu zaman eşimin parasına dokunmadım. Pazarlamacılık yapmaya başladım. Sadece prim usulü çalışılan bir işti. Sattığım kadar kazanıyordum. Bu yüzden belirli bir maaşım yoktu. Ama yıllardır anlatamadım bunu Suzan'a !!

HAKİM- Burada boşanma davanıza bakmıyoruz. Bu yüzden mevzu, sizin eşinizin gelirinden faydalanıp faydalanmamanız kesinlikle değil. Geçmişinizden getirdiğiniz bir takım olaylar, yaralama eylemine neden olabilir mi; bunu inceliyoruz. İkinizin de demek istediklerinizi anladım. Bu geçim konusu üzerine daha fazla konuşmaya gerek yok. Olayı anlatmaya devam edin. Eşinize boşanmak istediğinizi söylediniz, o kızdı ve üst kata çıktı.

AHMET- Evet Hakim Bey.

HAKİM- Sonra ne oldu?

AHMET- Sonra ben salonda durmaya devam ettim. Tartıştığımız yerde yani. Bir an hiçbir şey yapmak istemedim. Sadece o anın tadını çıkarttım. Üzerimden bir yük kalkmıştı. Pencerenin kenarında durup dışarıya bakınıyordum. Suzan'ın bir an önce çıkıp gitmesini bekliyordum. O çıktıktan sonra annemi de alıp gidecektim.

HAKİM- Anneniz bu sırada neredeydi?

AHMET- Üst katta bir odası var. Oradaydı. Odasından hiç çıkmadı. İyi ki de çıkmamış. Yaşlı kadın... Allah korusun bir şey olabilirdi.

HAKİM- Sonra?

AHMET- Sonra aşağı indiler. Valiz seslerini duydum. Böyle bir kavganın üstüne bile 5-6 tane valizle evi terk ediyorlardı... O kadar valizle gittiklerini fark edince güldüm. Kadın milleti... O kadar kısa sürede, 5-6 tane valizi nasıl hazırladılar hiç anlamadım.

HAKİM- Giderlerken her hangi bir gariplik sezdin mi?

AHMET- Kızım bana veda etmedi. Bu beni üzdü. Giderken en azından "hoşça kal baba" demesini beklerdim. Ama gençliğine ve olayın şokuna verdim. Büyütülecek bir şey değil.

HAKİM- Anlıyorum. Sonra ne oldu? Çıktıklarını gördün mü?

AHMET- Göz göze gelmemek için salonda pencereden dışarı bakıyordum. Hiç arkamı dönmedim. Bir ara çıktılar, sonra döndüler tekrar çıktılar tekrar döndüler... Dediğim gibi bir sürü eşya alıyorlardı yanlarına. Sadece sesleri duyarak ne olduğunu takip ediyordum.

HAKİM- Peki yaralanma anı?

AHMET- Bir ara evin içinde sessizlik oldu. Sadece yoldan geçen arabaların sesini duyuyordum. Ama hala tam emin olamadığım için arkamı dönüp gidip gitmediklerini kontrol etmek istemiyordum... Eğer gitmemişlerse tekrardan tartışmak zorunda kalabilirdik... Bu yüzden pencereden dışarı bakmaya devam ediyordum.

HAKİM- Baktığın pencereden onların gidip gitmediklerini görme olanağın var mıydı?

AHMET- Maalesef yoktu Hakim Bey. O yüzden epey bir süre orada bekledim.

HAKİM- Sonra ne oldu?

AHMET- Sonra birden biri kafama vurdu ve gerisini hatırlamıyorum. Gözümü hastanede açtım.

HAKİM- Sana birisinin yaklaştığını hiç fark etmedin mi?

AHMET- Hayır Hakim Bey. Zaten fark etsem vuramazdı.

HAKİM- Sonra bir daha Suzan Meyli'yi görmedin, değil mi?

AHMET- Hayır Hakim Bey.

HAKİM- Hastaneye nasıl gittiğini de bilmiyorsun?

AHMET- Bana sonra anlattılar. Yoldan geçen bir çocuk yaralı olduğumu görmüş. Yardım için bağırmış.. Annem ve komşumuz Muzaffer Bey'le beraber beni apar topar hastaneye götürmüşler.

Hakim önündeki tutanaklara bakar.

HAKİM- Sana vuranın Suzan Meyli olduğunu mu düşünüyorsun?

AHMET- Evet.

Suzan bağırmaya başlar.

SUZAN- Bana bunu nasıl söylersin!!! Bunca yıldan sonra!!!

Hakim kürsüye vurur.

HAKİM- Sessiz ol !!!

Suzan kendi kendine söylenir.

SUZAN- (kısık sesle) Bunca yıl koynumda yılan beslemişim.

Hakim, Ahmet'e sorar

HAKİM- Niçin böyle düşünüyorsun? Sana vurana görmemişsin. Başkası olamaz mı?

AHMET- Hiç sanmıyorum... Yani o kavganın üstüne kim gelip de bana vuracak. O kadar kısa süre içinde... Bir de daha önemlisi, neden?

Suzan sinir içindedir. Elleri titremektedir.

SUZAN- Bana bunu söylediğine inanamıyorum !!

AHMET- Özür dilerim ama senden başka kim olabilir ki?

Suzan çok şaşkın.

SUZAN- Ahmet söylediklerini kulağın duyuyor mu? Ben sana bugüne kadar herhangi bir kötülük yaptım mı? Niçin bana böyle eziyet ediyorsun. Bunca yıldır birlikteydik. Birazcık olsun tanımadın mı beni!!

HAKİM- Sessiz olun!! Burası aile kavgası yapılacak yer değil !!

Suzan çok kızgındır. Büyük düş kırıklığı içerisindedir.

HAKİM- Özetle, yaşadığınız kavga sonrasında Suzan Meyli'nin evi terk edip etmediğinden emin değildiniz. Bu anda birisi, başınıza tablo ile vurmak suretiyle size arkadan saldırdı. Siz, saldırganı hiç görmediniz. Ama Suzan Meyli'den başka birisinin olacağına olasılık vermiyorsunuz. Doğru mu?

AHMET- Evet Hakim Bey.

HAKİM- Pekala...

2. Koridor / Havva – Leyla - Serkan

Koridorda Leyla ile babaanesi Havva konuşmaktadır. Koridorun öte tarafında duran Serkan konuşmayı dinlemeye çalışır.

HAVVA- Allah vere de sorunsuz bir şekilde kurtarabilse kendini. Çok çekti annenden çok...

LEYLA- Kim? Babam mı çok çekti? Yapma babaanne...

HAVVA- Öyle öyle.. Sürekli tartışma, sürekli problem.. Böyle evlilik olmaz zaten..

LEYLA- Daha önce bu kadar sert tartıştıklarını bilmiyorum ben.

HAVVA- Sen küçüksün diye sana pek bir şey belli etmiyordu baban. Eee ne demişler, kol kırılır yen içinde kalır...

LEYLA- O yüzden mi bazı zamanlarda babama hiç ulaşılmıyordu? Gerçi hala da ulaşılmıyor ya!

HAVVA- Kim bilir... Ne yaşadığını benimle bile paylaşmıyordu. Ama çok sıkıntı çekti, çok...

LEYLA- O kadar pısrık yaşarsa olacağı bu.

HAVVA- Ayıp kızım. İnsan babasına böyle şeyler söyler mi?

LEYLA- Öyle ama babaanne. Annemin eteği arkasına saklanıp bir hayat geçirdi. Yani annem çok bile katlandı.

HAVVA- Kim kime katlandı!! Asıl annen katlanılmaz biri. Kadın dediğin kocasına biraz destek olur. Onu bir şeyler başarması için teşvik eder. Ama annende nerdeee...

LEYLA- Bunca yıl hepimize o baktı babaanne. Yapma lütfen. Annemin hakkını yiyorsun.

HAVVA- Aman ne hakkıymış o...

LEYLA- O olmasa bu durumda olabilir miydik hiç?

HAVVA- Olabilirdik pek tabi. Benim aslan oğlum çalışsaydı kazanırdı.

LEYLA- Çalışsaydı o zaman.

HAVVA- Kendinden düşün kızım. Mektepte imtihanlara giriyorsun. Birisi, sen odanda ders çalışırken gelse.. “boş ver; çalışmak zorunda değilsin.” dese.. sürekli bunu tekrar etse.. Çalışır mısın?

Leyla biraz sessiz kalır.

HAVVA- Çalışmazsın... Değil mi, çalışmazsın.. Hani insanın çalışma şevkini kırıyor annen. Yapacağı varsa da yapmıyor sonra.

Havva içini çeker. Leyla sessizdir.

HAVVA- Bak, boşanacağım dedi, annen az kalsın öldürüyordu onu.

LEYLA- Annem yapmadı onu babaanne. Lütfen!

HAVVA- Kim yaptı o yapmadıysa? Tabii ki o yaptı.

Serkan hala konuşmayı dinlemektedir.

HAVVA- Keşke hiç evlenmeselerdi..

Bir an sessizlik olur. Havva torununa bakar. Sonra ona şefkatle sarılır.

HAVVA- (gülümseyerek) Gerçi o zaman da torun sevgisinden mahrum kalırdık. Kuzum benim..

Leyla başını babaannesine yaslar. Serkan içini çeker. Heyecanlıdır.

MAHKEME SALONU (DEVAM)

Mahkeme salonu aynı şekildedir. Hakim avukata döner.

HAKİM- Savunmanın ekleyeceği bir şey var mı?

AVUKAT- Sayın Hakimim, izin verirsiniz doğrudan soru sorma hakkımı kullanmak istiyorum.

HAKİM- Devam edin.

AVUKAT- Müvekkilime boşanmak istediğinizi söylemeden önce, size fiziksel bir zarar verebileceğine dair bir kuşkunuz var mıydı?

AHMET- Kızacağınızı, bağıracağınızı biliyordum. Ama beni yaralayabileceği aklıma gelmemişti. Zaten gelseydi arkamı döner miydiniz?

AVUKAT- Yani bu son olaya kadar eşinizde sizi yaralayabilecek suç potansiyeli olduğunu düşünmüyordunuz..

AHMET- Düşünsem aynı evde yaşamazdım.

AVUKAT- O zaman şöyle bir sonuç çıkıyor. Eşiniz Suzan Meyli'yi suçlamanızın tek nedeni, suçlayacak başka biri bulamamanız, öyle değil mi?

AHMET- (rahatsız) Ne demek istiyorsunuz?

AVUKAT- Saldıranı görmediniz. Size vuran falanca kişi deselerdi; eşinizin, yüklü suçu işlediğine bir an bile ihtimal vermeyeceksiniz değil mi? Sonuçta aynı kişi, daha 2 hafta önce, en zor anınızda hastanede yanı başınızda olmuş biri.. Kaç yıllık hayat arkadaşınız..

AHMET- Şey... Yani...

AVUKAT- O zaman niye başka birisinin size saldırmış olabileceğinden hiç bahsetmiyorsunuz?

AHMET- (tedirgin) Nasıl yani.. Başka biri niye bana saldırırsın ki?

AVUKAT- Evet bu konu üzerine biraz konuşalım. Size başka kim saldırabilir?

Ahmet kesin bir ifadeyle

AHMET- Ben başka kimsenin yapabileceğine ihtimal vermiyorum !!

AVUKAT- Saldırıya uğramadan önce de eşinizin yapabileceğine ihtimal vermiyordunuz !!

Ahmet sessiz kalır. Avukat üsteler.

AVUKAT- Bir hırsız saldırmış olabilir pekala.

AHMET- Hiç sanmıyorum.

AVUKAT- Neden? Yoldan geçerken kavga ettiğinizi duydu. Dinlemeye başladı. Baktı eşiniz ve kızınız evden gidiyor, sizin de arkanız dönük. Size saldırıp taşıyabildiği kadar şey götürmüş olabilir.

AHMET- O kadar kısa sürede bir hırsızın girebileceğine hiç ihtimal vermiyorum.

AVUKAT- Doğru zamanı kollamış bir hırsız olabilir.. Olayın hemen ertesi günü evleri ayırdığınız için; çalınan bir eşya olup olmadığı hiç tespit edilemedi. Bu bir olasılık dahilindedir.

AHMET- Bir şey çalınmış olsaydı kesin anlardık. Tamam gelir seviyemiz yüksek dedik; ama bir eşyamanın çalınıp çalınmadığını anlamayacak kadar da kör değilim.

AVUKAT- Cebinizde ne kadar para var?

Savcı araya girer.

SAVCI- Bu ne biçim soru!!

AVUKAT- Sayın Hakimim, eğer Ahmet Meyli dediği gibi dikkatli birisiyse, şu anda ne kadar parası olduğunu biliyordur. Aksi halde benim sunduğum tez de, en az iddia makamının tezi kadar güçlü olur.

SAVCI- Yapmayın lütfen!! Yani Ahmet Meyli'nin cebinde ne kadar para olduğunu bilip bilmemesi, Suzan Meyli'yi suçsuz mu yapacak?

AVUKAT- Şu anda ne kadar parası olduğunu bilmiyorsa; olay sırasında da, kafasına vuran kişinin cebinden parasını alıp almadığını da bilemez. Başka birisinin suçu işlemiş olabileceğine dair çok açık bir neden size.

AHMET- Ben cebimde çok büyük miktarda para taşımam zaten. Hırsız cüzdanımdan çalacağı parayla tatmin olmaz. En azından salonda duran gümüş bibloyu alırdı.

Avukat bilinçli bir şekilde konuyu Suzan'dan uzaklaştırmaya devam eder.

AVUKAT- Evet akli başında biri alırdı. Ama bir anlık boşluğunuzdan faydalanıp size saldıran birinden bahsediyoruz. Mantıklı düşünmesini pek bekleyemeyiz. Ayrıca elden çıkartması güç olacağı için veya yolda dikkat çekmemek için de almamış olabilir.

AHMET- Hiç sanmıyorum...

Avukat Hakim'e döner.

AVUKAT- Sayın Hakimim. Müvekkilime yüklenen suç, başka birisinin işlemiş olma olasılığı oldukça yüksek. Mağdur Ahmet Meyli kendisine saldırıyı tam olarak görmemiştir. Ayrıca olayın olduğu süre zarfında müvekkilim sürekli kızıyla birlikte. Bu şartlar altında ona yapılan suçlama, haksız bir suçlamadır!!

SAVCI- Hakim Bey, Suçun işlendiği an; sanık Suzan Meyli'nin yüklü suç işlemesi için bütün koşulların uygun olduğu bir zamandı. Ne önce ne sonra!! Tam evden ayrılmadan önce!! Savunma, hayali bir hırsız yaratarak, sanığın suçu işlemediğini kanıtlamaya çalışsa da; bu boşa bir çabadır.

HAKİM- İki tarafı da anlıyorum. Ekleme istediğiniz bir şey var mı?

SAVCI- Hayır Hakim Bey.

AVUKAT- Yok Sayın Hakimim.

Hakim, Ahmet'e döner.

HAKİM- Senin eklemek istediğin bir şey var mı?

AHMET- Yok Hakim Bey.

HAKİM- Mağdur Ahmet Meyli. Bu davada taraf olman için, sanıkla ilgili şikayetini sürdürmen ve davaya katılmayı istemen gerekir. Ancak bu şekilde davaya ilişkin delil toplama, sanık ve tanıklara soru sorma; kararı temyiz etme hakkın olabilir. Aksi halde duruşmalara katılsan bile herhangi bir talepte bulunma hakkın olamaz. Şimdi tek tek cevap ver. Sanıkla ilgili şikayetini sürdürüyor mu?

Ahmet içini çeker. Başını öne eğer.

Sessizlik sürünce Hakim sorusunu tekrarlar.

HAKİM- Evet ! Seni dinliyorum !

AHMET- Şey..

Ahmet tereddüt halindedir.

HAKİM- Evet ! Katılmak istiyor musun istemiyor musun?

AHMET- İstemiyorum Hakim Bey.

Salondakiler şaşırır. Suzan'da şaşırmıştır.

HAKİM- Emin misin bu kararında. Mahkeme dahilinde herhangi bir hakkın kesinlikle olmaz!

Ahmet içini çeker. Kararını açıklar.

AHMET- Hakim Bey. Bana saldıranın Suzan olduğunu düşünüyorum. Ama onu suçlayacak, ceza almasını isteyemeyecek kadar çok şey paylaştım onunla.. 25 yıllık hayat arkadaşım. Burada hep kötü günleri andıysak da, bizim güzel günlerimiz de oldu. Bana vurmuş olabilir. Ama ben onu affediyorum. O güzel günlerin hatırına affediyorum. Ve herhangi bir şikayette bulunmak istemiyorum.

Suzan bu son sözlere çok şaşırır.

Ahmet ekler.

AHMET- Mümkünse serbest bırakılmasını talep ediyorum.

Hakim Ahmet'in bu son sözlerinden etkilenir.

HAKİM- Sizin şikayetçi olmamanız bazı şeyleri değiştirir tabii ki. Fakat bu dava sizin şikayetiniz üzerine açılan bir dava değil. Ağır yaralama neticesinde açılmış bir kamu davası. Bu yüzden sizin bu iyi niyetli talebinizi kabul etmek benim yetkilerim dışında. Başka eklemek istediğiniz bir şey var mı?

AHMET- Yok Hakim Bey.

HAKİM- Pekala.. İddia makamının ve Savunmanın ekleyeceği son bir şey var mı?

AVUKAT- Yok Sayın Hakimim.

SAVCI- Yok Hakim Bey.

HAKİM- Tamam. (Ahmet'e) Yerinize oturabilirsiniz.

Ahmet Yerine oturur.

HAKİM- İlk tanışımız olan Leyla Meyli'yi çağırıyorum.

Mübaşir bağıırır.

MÜBAŞİR- Tanık Leyla Meyli .. Tanık Leyla Meyli...

MAHKEME SALONU

TANIK LEYLA MEYLI'NİN SORGUSU

Leyla Meyli salona girer. İçeriyi süzer. Hem babasıyla hem annesiyle göz göze gelir. İkisi de ona gülümseyerek, onu motive etmeye çalışır. Leyla yerine geçer.

HAKİM- Leyla Meyli. Yaşınız ve mesleğiniz

LEYLA- 22 yaşındayım. Öğrenciyim.

HAKİM- Tarafları tanır mısınız? Bir yakınlığınız var mı?

LEYLA- Suzan Meyli annem, Ahmet Meyli babamdır.

HAKİM- Doğruyu söyleyeceğinize, namusunuz ve vicdanınız üzerine yemin eder misiniz?

Bu sırada Mahkeme heyeti, savcı ve avukat yerlerinden kalkarlar. Mübaşir eliyle salondakilere kalkmalarını işaret eder.

LEYLA- Ederim.

Heyetle birlikte herkes yeniden yerine oturur. Hakim babacan bir tavırla.

HAKİM- Bir tarafta annen bir tarafta baban var. Bu senin için zor bir durum. Farkındayım. Ama bu olayı aydınlatmamız için bildiklerini tüm açıklığıyla söylemen gerekir. Babana yapılan saldırıdan ötürü Annen suçlanıyor. Bununla ilgili ne söyleyeceksiniz?

Leyla zor durumda kaldığının farkındadır. İçini çeker konuşmaya çekinir. Hakim konuşturmaya çalışır.

HAKİM- Evet dinliyorum.

LEYLA- Ne söyleyebilirim ki.. Babamın, annemi nasıl suçlayabildiğini hala aklım almıyor. Olaydan sonra hastanede yatarken telefon açtım... Baba dedim... Bunu annem yapmadı o hep benimleydi dedim... Dinlemedi.

HAKİM- Ne cevap verdi?

LEYLA- Kesin o yaptı dedi. Ne kadar anlatmaya çalışsam da beni dinlemedi. Kafasına aldığı darbeye aklını yitirdi. Yani annem ya.. Benim annem.. Kesinlikle böyle bir şey yapamaz !!

HAKİM- En baştan anlat? Olay nasıl başladı?

LEYLA- Ben odamda bilgisayarımın başında takılıyordum. Sonra birden bağışmalar duydum. İlk önce dışardan geliyor sandım. Sonradan annemle babamın kavga ettiğini anladım. Alışık olmadığım türden bir kavgaydı.

HAKİM- “Alışık olmadığım türden” derken?

LEYLA- Kavga bitmiyordu. Yani normalde bir şeyle ilgili tartıştıklarında 3-5 dakika sonra sessizlik olurdu. Bizimkilerin klasiği...

HAKİM- Çok sık kavga ediyorlar mıydı?

LEYLA- Çok sık sayılmaz. Ama ediyorlardı işte. Gerçi pek kavga denemezdi. Babam çekingen biri olduğu için tartışma hemen biterdi. Hiç uzamazdı. Annem de arkasından söylenirdi.. Ama bu olayda çok uzun tartıştılar. Bende ne olduğunu merak ettim. Odamın kapısına çıktım ve dinlemeye başladım.

HAKİM- Odan evin üst katında, değil mi?

LEYLA- Evet Hakim Bey.

HAKİM- Tamam, devam et.

LEYLA- İlk o sırada duydum babamın boşanmak istediğini. Çok şaşırdım. Yani onca yıl sonra durup dururken neden boşanmak istediğini anlamamıştım. Annem de anlamadı. Bu yüzden nedenini soruyordu. Çok kızmıştı.. Nasıl kızmasın ki?

HAKİM- Baban annene nasıl tepki verdi?

HAKİM- Babam da cevap vermekten kaçınıyordu. Zaten babam her zaman kaçmıştır. Ben hayatımda onun tek bir şeyle yüzleştiğini bilmiyorum. Hep korkar.. Tepkisiz durur.. Geçiştirir...

AHMET- Kızım ne biçim laf onlar !!

HAKİM- Sessiz ol!!

Ahmet'in morali baya bozulur. Hakim devam eder.

HAKİM- Hiç açıklama yapmadı mı?

LEYLA- Bu evlilikten sıkıldım diyordu. Ama yani.. zaten kendisi sıkıcı bir adam. Haftanın yarısında başka yerde. Nasıl bir eğlence bekliyor ki!!

HAKİM- İş gezilerini mi kastediyorsun?

LEYLA- (gülerek) İş gezisi mi? Onun bir iş yapabileceğine ihtimal vermiyorum.

HAKİM- Peki size durumu nasıl izah ediyor?

LEYLA- Valla iş gezisine gidiyorum diyor ama.. Bir çocuk, babasının iş yerine gider, onu çalışırken işinin başında görür; değil mi? Ben şu yaşım kadar babamı bir işin başında çalışırken görmedim. İşe gidiyorum diyor, öyle çıkıp gidiyor..

HAKİM- Bana biraz garip gözüküyor bu durum. Yani babanın, haftanın yarısında evde olmadığını söylüyorsun.

LEYLA- Evet.

HAKİM- Ee insan biraz olsun merak etmez mi, bu adam ne yapıyor ne ediyor?

LEYLA- Hakim Bey, valla bir konuda babamın eşi yoktur. Çok ama çok iyi laf kıvırır. Yani işine gelmediği bir konu olsun, anında lafı değiştirir.. konuyu çarpıtır.. Bir yerden sonra tamam ne halin varsa gör dersiniz, ondan uzaklaşırsınız. Bu konu açıldı mı da hep geçiştirirdi..

HAKİM- Anladım.. Olayı anlatmaya devam et.

LEYLA- Annem tartışmanın sonrasında yukarı geldi, ben hemen odama saklandım. Beni görmesini istemedim. Biraz geçince yanına gittim. Eşyalarını topluyordu. Ben de onunla gitmek istediğimi söyledim. Tamam dedi. Sonra eşyalarımı toplamak için odama döndüm.

HAKİM- Bu konuşmanız sırasında annenizin durumu nasıldı?

LEYLA- Nasıl olsun ! Babam sayesinde çok mutluydu bir kez daha !

HAKİM- Babanıza fiziksel bir zarar verebileceğini hiç düşündün mü?

LEYLA- Annem mi ! Asla ! Çok kızgındı, bu bir gerçek. Ama annem babama zarar vermedi, verebileceği de aklımdan bir an olsun geçmedi.

HAKİM- Anladım. Bavullarınızı topladınız. Sonra?

LEYLA- Sonra indik aşağıya. Babam salonda vitrin mankeni gibi duruyordu. Hem anneme yaptıklarından dolayı, hem de bu ayrılık kararını bana söylemediği için ona çok kızgındım. Hiç vedalaşmadan ayrıldık.

AHMET- Leyla canım.. Sana açıklayacaktım.. Fırsat olmadı.. Yapma N'olur, üzüyorsun beni..

Hakim eliyle Ahmet'i uyarır. Leyla babasına döner. Kızgındır.

LEYLA- Baba hiç konuşma !!! Anneme yaptıkların affedilecek gibi değil. Onun hayatını kararttığın yetmezmiş gibi bir de ona yalan yere iftira atıyorsun !!! Annemin sana vurmayacağını sen de çok iyi biliyorsun !!!

HAKİM- Kendi aranızda tartışmayı kesin !! (Leyla'ya) Devam et. Bu süre zarfında annen hep yanında mıydı?

LEYLA- Evet Hakim Bey.

HAKİM- Tamam. (savcıya) İddia makamının tanığa sorusu var mı?

SAVCI- Evet Hakim Bey.

HAKİM- Buyurun.

SAVCI- Evden ayrılırken, toplamda kaç valiz ile ayrıldınız?

LEYLA- (şaşkın) 6 tane.. Bir de omuz çantam vardı.

SAVCI- Bunları arabaya nasıl taşıdınız?

LEYLA- Kaldırıp taşıdık işte. Anlamadım neyi sorduğunuzu.

SAVCI- Yani valizler çok ağır olduğu için her seferinde bir tane valiz mi taşıdınız? Bir ucundan sen tuttun bir ucundan annen?

Leyla niye bunların sorulduğunu anlamaz. Şaşkın cevap verir.

LEYLA- Yok tek başıma taşıyamayacağım kadar ağır valiz yoktu.

SAVCI- Yani bir sen bir annen valizleri taşıdınız öyle mi?

LEYLA- (şaşkın) Evet!

SAVCI- O zaman annen bagaja çanta yerleştirirken sen valiz taşıyordun, sen bagaja yerleştirirken o taşıyordu.

LEYLA- Evet !!

SAVCI- (Hakim'e) Hakim Bey. Ahmet Meyli'ye yapılan saldırının sadece 30 saniye gibi kısa bir sürede yapılması mümkün. Tabloyu duvardan al, arkasından git, kafasına vur, ve odadan çık. Hepsi bu kadar. Sadece 30 saniye... Ve Leyla Meyli'nin ifadesinde de görüldüğü üzere; valizleri taşıdıkları sırada bu suçu işleyebileceği kadar bir süre yalnız kalabilmiştir.

LEYLA- Bu imkansız. Annem yapmadı.

AVUKAT- Sayın Hakimim, iddia makamı olayı çok basite indiriyor. Olay bu kadar kısa sürede işleme ihtimali olmadığı gibi, olaydan sonra

müvekkilimin ruh halinde de bir değişme olması gerekirdi. Daha önce herhangi birine zarar vermemiş birisinin bu kadar soğukkanlı saldıramayacağını belirtmek isterim.

SAVCI- Saniğın içinde büyük bir öfke vardı. Ve öfkesini dışa vuracak doğru zamanı bekledi. İlk fırsatta cesaretini toplayıp saldırdı. Bu olayı yapması için yeterli süre vardı. (Leyla'ya) Annen hep yanında değıldi, değıil mi? Yani 30 saniyelik bir zaman diliminden bahsediyorum.

LEYLA- Ya tabii ki 30 saniye görmediğim olmuştur, bundan daha doğal ne var !!!

Savcının yüzüne gülümseme gelir. Kendine güvenen bir şekilde.

SAVCI- Eğer o 30 saniyelik dilimde Suzan, Ahmet'e saldırmıyordu; gayet doğaldı. Ama şu durumda hiç doğal değıil.

Leyla'nın yüzü terler. Savcı üsteler.

SAVCI- şunu düşün. Sen valizi bagaja yerleştirirken, annen içeri giriyor, duvardan tabloyu alıyor, babanın kafasına vuruyor, sonra da içeri dönüp valizleri taşımaya devam ediyor. Sen de babana dönüp bir veda etmediğın için ne olup bittiğini bilmiyorsun?

Leyla'nın yüzünde kuşku vardır. Alnı ter içindedir.

SAVCI- Bana böyle oldu ya da olmadı demeni istemiyorum. Sadece bunun olası olduğunu kabul etmeni istiyorum.

Leyla gözlerini kaçırır.

SAVCI- Evet Leyla. Sence bir ihtimal var mı? 30 saniyeden bahsediyorum..

Leyla çekingen bir sesle

LEYLA- Şeyy.. Evet var ama...

Savcı gülümser. Suzan'ın omuzları çöker. Tam anlamıyla yıkılır. Bitik bir ses tonuyla.

SUZAN- Kızım...

Leyla hemen toparlamaya çalışır.

LEYLA- Ama annem suçsuz. Yemin ederim.. O bir şey yapmadı. Babama zarar verebilecek birisi değıil o... gerçekten..

SAVCI- Çok teşekkürler. (hakim'e) Başka sorum yok Hakim Bey.

HAKİM- Savunmanın eklemek istediği bir şey var mı?

AVUKAT- Evet Sayın Hakimim. İddia makamının tezini, büyük bir şaşkınlıkla dinledim. Müvekkilim Suzan Hanım, sıradan bir ev hanımı. Bir anlık öfkeyle eline bir şey alıp saldırmakla itham edilse, anlarım. Ama iddia makamının söylediği şey, tam anlamıyla profesyonel bir suçlunun yapabileceği bir şey. O kadar soğukkanlı suç işleyip tekrardan hiçbir şey olmamış gibi yaşantısına devam etmesi, Suzan Hanım gibi sıradan bir ev hanımından beklenmez, beklenemez.

SAVCI- Öfkenin, insanı nasıl yönlendireceği hiç belli olmaz. Kimisinde agresif bir saldırı, kimisinde ise soğukkanlı bir tuzak halini alır. Bu yüzden beklenmemesi için bir sebep yok.

AVUKAT- Savcı Bey'in biraz aşırıya kaçtığını düşünüyorum. Sizce bir ev hanımı 30 saniyelik bir zaman diliminde suç işlemeye yeltenir mi?

Avukat'ın bu sözüne zıt bir şekilde, Suzan Meyli donuk ve ifadesiz oturmaktadır. (Avukatın sorusu üzerine, izleyicide "Evet yapabilir!" düşüncesi uyandıracak bir görüntü)

HAKİM- İki tarafın da düşüncesini anlıyorum. Eklemek istediğiniz başka bir şey var mı?

AVUKAT- Hayır Yargıç Bey.

SAVCI- Hayır.

HAKİM- (Leyla'ya) Senin eklemek istediğin bir şey var mı?

LEYLA- Annem suçsuzdur. İnanın bana. Ona iftira atılıyor.

HAKİM- Peki.. Başka ekleyeceğiniz bir şey yoksa sıradaki tanığı çağırmak istiyorum. Yerine geçebilirsin.

Leyla kürsüden iner. Hakim önündeki dosyaya bakar.

HAKİM- Havva Meyli'yi çağırıyorum.

MÜBAŞİR- Tanık Havva Meyli... Tanık Havva Meyli...

MAHKEME SALONU

TANIK HAVVA MEYLI'NİN SORGUSU

Havva Salona girer. Suzan'ı karşısında görünce ona burun kıvrır. Hakim kürsüyü göstererek

HAKİM- Şöyle geçin.

Havva yerine geçer.

HAKİM- Havva Meyli. Yaşınız ve mesleğiniz

HAVVA- 69 yaşındayım. Emekliyim.

HAKİM- Tarafları tanır mısınız? Bir yakınlığınız var mı?

HAVVA- Ahmet Meyli oğlumdur, Suzan Meyli ise oğlumun eşi.

HAKİM- Doğruyu söyleyeceğinize, namusunuz ve vicdanınız üzerine yemin eder misiniz?

Bu sırada Mahkeme heyeti, savcı ve avukat yerlerinden kalkarlar. Mübaşir eliyle salondakilere kalkmalarını işaret eder.

HAVVA- Ederim.

Heyetle birlikte herkes yeniden yerine oturur.

HAKİM- Oğlunuz Ahmet Meyli'ye yapılan saldırıdan ötürü eşi Suzan Meyli suçlanıyor. Bununla ilgili ne söyleyeceksiniz?

HAVVA- Ne söyleyeyim Hakim Bey. Az kalsın biricik oğlum ölüyordu.. Adaletin yerini bulmasını istiyoruz.

HAKİM- Ona kuşkunuz olmasın!! Olayla ilgili neler biliyorsun onu anlat.

HAVVA- Ah Hakim Bey. Ah... Ben odamda oturup nakış yapıyordum. Birden sanki kızılca kıyamet koptu. (Suzan'ı göstererek) Bu kadının bağırışlarıyla ortalık inliyordu. Tahammül edilir gibi değildi.

HAKİM- Odandan çıktın mı?

HAVVA- Yok Hakim Bey, çıkar mıyım hiç. Delirmiş gibi bağırıyordu. Ben yaşlı bir kadını. Birisine, bir yerlere zarar vereceği belliydi. Korktum, odamdan dışarı hiç çıkmadım..

HAKİM- Anladım. Devam edin.

HAVVA- Suzan o kadar bağıyordu ki odamdaki biblolar titriyordu. “Buna pişman olacaksın” gibisinden tehditlerde bulunuyordu. Ahmet’imi tehdit ediyordu!! Sonra bağırışlar kesildi. Ardından eşyalarını toplamaya başladılar. Ve gittiler.

HAKİM- Olay nasıl oldu?

HAVVA- Bunlar gittikten sonra rahatladım. Oh dedim. Ama gene de odamdan çıkmadım. Sonuçta Ahmet’im tatsız bir kavgadan çıktı. Belki yalnız kalmak istiyordur dedim. Bir süreliğine hiç inmedim yanına...

HAKİM- Sonra?

HAVVA- Sonrası çok korkunçtu Hakim Bey... Bunu bir gözünüzün önüne getirin! Öz oğlum o halde buldum... Hayat arkadaşı tarafından yere serilmiş bir halde! Ama böyle bir şeyin olacağını hep hissetmişim... Oğlum sürekli uyarırdım. Ahmet derdim, bu bir gün kötü bitecek... Ama o hiç dinlemedi...

HAKİM- Kötü bitecekten kastınız neydi?

HAVVA- Suzan hiçbir zaman oğlum için doğru kadın değildi, gelinim olarak onun gibi birini hiç istememişim.. Çok soğuk ve hesapçı bir kadın. Bu her zaman çok açıktı. Onun için sadece parası önemli. Benim Ahmet’imi her zaman engelledi...

Suzan, Havva’nın böyle şeyler söyleyeceğini hiç beklemiyordu.

SUZAN- Havva, ne söylediğinin farkında mısın? Söylediklerinin hiç gerçek payı yok !!! Ağzından çıkanı kulağın duyuyor mu?

HAVVA- Tabii ki ne söylediğimin farkındayım. Sen ne Ahmet’le ne de kızınla ilgilendin. İşin yok gücün yok.. İnsan kocasıyla kızıyla ilgilenir, ama nerde.. Sürekli alışveriş yapsın, dışarılarda dolaşsın.

Suzan kızmaya başlar. Üzerinde hala şaşkınlık vardır.

SUZAN- Havva bu zamana kadar sana ben baktım. Köpek bile ekmek yediği eli ısırmaz.

HAKİM- Sessizlik !!

HAVVA- (kızgın) Görüyorsunuz değil mi Hakim Bey. Sözde; o, benim gelinim. Ama bu kadar kişi arasında söylediği lafı duydunuz. Bir de evde görün.. Bana etmediği hakaret kalmıyor. İnsan büyüğüne birazcık olsun saygı göstermez mi? Hiç tanımadığı yoldan geçen birine söylenmez böyle söz. Ama gelin görün ki evde bizi bir “köpek”ten farklı görmüyor. Beni.. Ahmet’i... Leyla’yı...

LEYLA- Abartma babaanne. Annem hiç öyle biri değil. Ne lazım olsa anında yapmıştır. Hepimiz için !!

HAVVA- Ah çocuğum ah ! Sen benim ne çektiğimi bir bilsen. Sana bir şey belli etmemeye çalışıyoruz hep..

SUZAN- Madem sana yaptığım şeyleri beğenmiyordun, bana kızıyordun.. Neden bu zamana kadar tek bir kelime dahi etmedin !! Bu güne kadar senin tek bir şikayetini duymadım. Bugün ise her şeyden şikayet ediyorsun. Bu nasıl iş !!!

HAKİM- Kesin kendi aranızda tartışmayı !!

Suzan kızgındır. Havva devam eder.

HAVVA- Görüyorsunuz Hakim Bey. Burada devlet huzurunda bile nasıl saldırgan, nasıl aksi biri... Hiç tartışmaya gelmez. Onun için bunca yıl, ne sorun olsa hep içime attım. Kan kustum, kızılılık şerbeti içtim dedim. Ama çok şükür.. Artık kötü günler geride kaldı. Oğlumun aklı başına geldi..

LEYLA- İnanamıyorum söylediklerine babaanne !!

SUZAN- Besle kargayı oysun gözünü.. Sana bunca yıllık hakkım haram olsun!

HAVVA- Ne hakkın var ki, haram olacak!!

Hakim kürsüye vurup araya girer. Çok kızgın.

HAKİM- Susun !!!! Kesin kendi aranızda tartışmayı !!! Panayır yeri değil burası !!! Bir daha aranızda tartışmayın !! Atarım sizi salondan !!

Hakimin bağıırışı sonunda, mahkeme salonunda mutlak sessizlik olur. Hakim herkesin gözünün içine tek tek bakar. Salondaki otoritesini herkese hissettirir. Sonra devam eder.

HAKİM- Devam et anlatmaya. Ahmet Meyli'nin yaralandığını nasıl anladın?

HAVVA- Biri "Yardım edin" diye bağıırıyordu. İlk önce pencereden baktım, kimse gözükmedi. Aşağıya indim. İnerken sesin dışardan değil, evin salonundan geldiğini anladım. Salonda iyi kalpli o çocuk yardım edin diye bağıırıyordu. Bir baktım ki, oğlum kanlar içinde.. O sırada komşumuz Muzaffer Bey'de geldi. Sonra hastaneye götürdük. Sağ olsunlar ikisi de hastanede Ahmet'ime çok yardımcı oldular.

HAKİM- Ahmet'i bulan çocuk kimdi?

HAVVA- Yoldan geçerken, Ahmet'i yerde kanlar içinde yatarken görmüş. Hemen içeri girip yardım etmiş. Sağ olsun hastanede hiç yalnız bırakmadı. Helal süt emmiş bir çocukmuş...

3. Koridor / Kemal - Muzaffer

Kemal ile Muzaffer koridorda oturmaktadır.

KEMAL- Suzan serbest kalırsa, sence barışirlar mı?

MUZAFFER- Bu kadar olaydan sonra pek sanmıyorum ama belli de olmaz.

SERKAN- Nasıl belli olmaz?

MUZAFFER- Belli olmaz işte.. Bunca yılın hatırı var.

SERKAN- Bana mutsuz bir birliktelikleri olduğunu söylemişti Ahmet Bey.

MUZAFFER- Ya onun dediğine bakma. Her ay takır takır para geliyor eline. İnsan hiç mutsuz olur mu?

SERKAN- O kadar paragöz biri mi?

MUZAFFER- Genelde çok değil. Ama gene de bir varyemezlik var.

SERKAN- Aile ilişkileri nasıldı?

MUZAFFER- Gördün işte. Yaralamaya kadar gitti.

SERKAN- Kızıyla, annesiyle arası nasıl?

MUZAFFER- Havva Teyze toz kondurmaz Ahmet'e. Ama kızı pek sevmez. Yani o da tam babalık yapmıyor açıkçası. Kızı kendi başına bırakmışlar. O da boşlukta debeleniyor.

SERKAN- Peki boşanırlarsa ne yapacaklar?

MUZAFFER- Off be oğlum. Amma çok soru sordun.. Kırmayım diyorum da.. Sana ne? N'apcan?

Serkan utanır.

SERKAN- Özür dilerim..

Sessiz kalırlar.

MAHKEME SALONU (DEVAM)

Mahkeme salonu aynı şekildedir.

HAKİM- Savunmanın tanığa sormak istediği bir şey var mı?

AVUKAT- Evet Sayın Hakimim. Direk soru sorma hakkımı kullanmak istiyorum.

HAKİM- Devam edin.

AVUKAT- İfadenizde yardım isteyen bir çocuktan bahsettin.

HAVVA- Evet.

AVUKAT- Onu, daha önceden tanıyor muydun?

HAVVA- Hayır.

AVUKAT- Oğlun kanlar içinde yerde, evin içinde tanımadığın biri var... Hiç mi kuşkulanmadın?

HAVVA- Kuşkulanmak mı? Neyden?

AVUKAT- Çocuktan.. Onun yapmış olabileceğinden?

HAVVA- Yok, hayır. Bir gram bile şüphe olmadı içimde.

AVUKAT- Çok garip değil mi? Bunu biraz açıklar mısınız?

HAVVA- Suzan bunun 5-10 dakika öncesinde tehditler savurarak apar topar evi terk etti. Bu yaşıma kadar ben öyle kavga görmedim. Bunu Suzan yaptı tabii ki!! O çocukcağız, iyi niyetle bize yardım etti sadece... O olmasa belki de ölmüş olacaktı.

AVUKAT- Olay yol ortasında olmuş olsa, tamam haklısınız.. Ama evinizin salonunda oluyor !! Daha önce hiç tanımadığınız yabancı birisi, evinizin salonunda ve oğlunuz kanlar içinde.. Olayın ardından bu kadar kısa süre geçtikten sonra evin içinde belirmesi... Hiç mi garibinize gitmedi?

HAVVA- O çocukcağızın boş yere günahını almayın. Yazlık evin kapısı hep açıktır. Yoksa sıcaktan evin içinde durulmaz... Yoldan geçerken de perde çekilmemişse içerisi olduğu gibi gözükür... Gelip yardım etmiş, ne var bunda?

AVUKAT- Orada ne arıyormuş?

HAVVA- Bahçıvanmış.

AVUKAT- Bahçivan mı?

HAVVA- Evet.

AVUKAT- Daha önceki sorgusunda, bahçivan olduğundan hiç bahsetmemiş. Bahçivanlık yaptığını emin misiniz?

HAVVA- (kendinden emin) Evet! Kulaklarımla duydum.

Avukat elindeki dosyaya bakar.

AVUKAT- Çok garip. Çünkü elimdeki tutanakta, İşsiz olduğu yazılı. Yanlış hatırlıyor olmayasınız.

HAVVA- (kızgın) Bunamadım ben daha!! Ne duyduğumu çok iyi biliyorum.

AVUKAT- (Hakim'e) Bu durumda bir ilginçlik var...

HAKİM- Evet. Serkan Hünkar'ın polis sorgusu ile Havva Meyli'nin şimdiki sorgusu çelişmekte... Başka sorunuz var mı?

Avukat kuşku dolu gözlerle bakar. İçini çeker.

AVUKAT- Şimdilik yok Sayın Hakimim.

HAKİM- İddia makamının ekleyeceği bir şey var mı?

SAVCI- Evet Hakim Bey. Havva Meyli, açık ve net bir şekilde Suzan Meyli ile Ahmet Meyli arasında daha önceden de problem olduğunu belirtti.. Tartışma sırasında da Ahmet'i tehdit ettiğini ekledi. Ve de, Ahmet'in yaralanma olayında tek suçlunun Suzan Meyli olabileceğini söyledi. Havva Meyli'nin bu ifadeleri bizim iddiamızla birebir uyum içerisindedir. Bunu belirtmek istedim. Tanığa herhangi bir sorum yoktur.

HAKİM- Tamam.. Havva Meyli. Sizin eklemek istediğiniz bir şey var mı?

HAVVA- Adalete güveniyoruz Hakim Bey. Oğluma bunu yapan caniyeye ceza vermenizi diliyorum.

HAKİM- O zaman sıradaki tanığı çağırıyorum. Muzaffer Yılmaz.

Havva kürsüden iner. Mübaşir bağırır.

MÜBAŞİR- Tanık Muzaffer Yılmaz.. Tanık Muzaffer Yılmaz..

MAHKEME SALONU

TANIK MUZAFFER YILMAZ'IN SORGUSU

Muzaffer Salona girer. Kürsüye yerine geçer.

HAKİM- Muzaffer Yılmaz. Yaşınız ve mesleğiniz

MUZAFFER- 35 yaşımdayım. Esnafım.

HAKİM- Tarafları tanır mısınız? Bir yakınlığınız var mı?

MUZAFFER- Ahmet Meyli de Suzan Meyli de komşumdur. Yan evimde oturuyorlar.

HAKİM- Doğruyu söyleyeceğinize, namusunuz ve vicdanınız üzerine yemin eder misiniz?

Bu sırada Mahkeme heyeti, savcı ve avukat yerlerinden kalkarlar. Mübaşir eliyle salondakilere kalkmalarını işaret eder.

MUZAFFER- Ederim.

Heyetle birlikte herkes yeniden yerine oturur.

HAKİM- Ahmet Meyli'ye yapılan saldırıdan ötürü eşi Suzan Meyli suçlanıyor. Bununla ilgili ne söyleyeceksiniz?

MUZAFFER- Valla Hakim Bey. Ne yalan söyleyeyim, benim olanlarla pek bir ilgim yok... Çocuk yardım diye bağırınca evimden çıktım, yardım etmeye koştum. Bir baktım Ahmet yaralı.. Ne olmuş kim yapmış diye sorgulamadan hemen hastaneye götürdüm. Sonra da Suzan Hanım'ın suçlandığını gördüm.

HAKİM- Peki senin düşüncen nedir?

MUZAFFER- Valla Hakim Bey, dediğim gibi ben olay olduktan sonra gittim. Onun için kim yapmış tam bilemeyeceğim.

HAKİM- Kavga ettiklerini duydun mu?

MUZAFFER- Evet, gürültüleri geliyordu. Ama aile içinde normal diye hiç önemsemedim... Her ailede zaman zaman kavga olabilir..

HAKİM- Çok sık kavga ederler miydi?

MUZAFFER- Böylesine hiç şahit olmadım... (düşünür) Aslında hiç kavga ettiklerini duymadım... Ama kim bilir, belki ediyorlardı da ben duymuyordum.

HAKİM- Anladım.. Suzan Meyli'nin arabasına binip gittiğini gördün mü?

MUZAFFER- Evet.. Oldukça gürültülü bir şekilde kullandığı için duydum gittiğini. Arabayı çalıştırırken patinaj çektirtti. Hemen hızlanıp gitti.

HAKİM- Suzan'ın evden ayrılmasıyla, Serkan Hünkar'ın yardım için bağırması arasında ne kadar zaman geçti?

MUZAFFER- Taş çatlasın 10 dakika.

HAKİM- Siz o sırada ne yapıyordunuz?

MUZAFFER- Mutfakta yemek yapıyordum.

HAKİM- O arada eve giren çıkan oldu mu gördünüz mü?

MUZAFFER- Hayır görmedim. Ama sürekli dışarı bakmadığım için belki birisi girmiştir ben görmemişimdir. Tam bilemeyeceğim...

HAKİM- Anladım.. Suzan'ın suçlu olup olmadığına dair net bir ifade vermiyorsun, öyle mi?

MUZAFFER- Yaptı desem de, yapmadı desem de yalan olur, çünkü bilmiyorum. Görmedim olayı.

HAKİM- Peki.. Savunmanın tanığa sorusu var mı?

AVUKAT- Evet Sayın Hakimim. Doğrudan soru sorma hakkımı kullanmak istiyorum.

HAKİM- Buyurun..

AVUKAT- Meyli ailesiyle ne zamandır tanışıyorsunuz?

MUZAFFER- 10 seneyi geçiyor.

AVUKAT- Komşuluk ilişkileriniz nasıl. Ne kadar samimisiniz?

MUZAFFER- Ahmet'le aramız iyidir. Bazı akşamlar birlikte sofraya kurar, muhabbet ederiz. Suzan Hanım'la da aramız iyidir. Herhangi bir problemimiz olmamıştır. Ayrıca Havva Teyze'yi çok severim. Arada sırada, özellikle Ahmet yokken gider, bir ihtiyacı olup olmadığını sorarım.

HAVVA- Sağ ol evladım. Eksik olma. (hakim'e) Hakikaten de çok iyi biri. Gelinimden daha çok ilgilenmiştir benimle.

MUZAFFER- Sen sağ ol Havva Teyze..

Hakim kürsüye vurur. Havva yaşlı olduğu için ona bağırarak istemez. Havva'da uzatmaz, susar.

AVUKAT- Daha öncesinden, onlarla ilgili herhangi bir olumsuz izlenimin oldu mu? Kişilik özellikleri.. Beğenmediğin eleştirdiğin yanları falan?

MUZAFFER- Ben onları hep cimri bulmuşumdur. O kadar para kazanıyorlar, böyle sıradan yazlık bir sitede oturur mu insan? (gülerek) Yani bende o kadar para olsa, benim gibi bir komşuyla yan yana oturmazdım.

Salonda gülüşme olur.. Hakim bakış atarak ciddiyeti tekrar sağlar.

AVUKAT- Başka?

MUZAFFER- Başka..... (düşünür) Ahmet mesela.. Karısını kızını bırakıp ara sıra ortadan kaybolur. Birden.. Kafasına eser gider... İnsan ailesini öyle bırakıp gider mi zırt pırt.. Ama gene de iyi insandır.

AVUKAT- Nereye gittiğini size söylüyor muydu?

MUZAFFER- Karısından bunaldığını, onun için uzaklara gittiğini söylüyordu.

AVUKAT- İşi gereği Anadolu'yu dolaşılıyor, bunu kastediyorsunuz sanırım?

MUZAFFER- (gülerek) Yok.. O, karısına söylediği bahanesi.. Çalıştığı falan yok. Para derdi yok ki çalışsın.. Tek derdi karısından uzaklaşmak. Onun için çalışıyorum diyordu..

Suzan'ın tepesi atar.

SUZAN- Bu da mı yalandı !!! Seni adi üçkağıtçı adam !! Hayatımı senin için harcadım ben !!!

Hakim kürsüye vurur.

HAKİM- Sessiz ol !!

AVUKAT- Yani yıllar yılı çalışıyorum diyerek yalan söylüyordu, öyle mi?

MUZAFFER- Ne yapsın ki? Boşansa geçim derdinin içine düşecek.. Boşanmadan evliliğini sürdürebilmesi için ara ara uzaklaşması gerek. Bu kadar büyütmemek lazım.

SUZAN- Nasıl büyütme!!! Nasıl büyütme, Ha!!! Bütün ömrünü birlikte mutlu olduğunu düşündüğün birisiyle geçir... Sonra bir gün bir bakmışsın, her şey koca bir yalan !! Sadece paran için benimle birlikte olmuş !! Ve sen kalkıp büyütme diyorsun ha !!! Bunu büyütmeyeceğim de neyi büyüteceğim!!

Hakim kürsüye vurur. Sert bir şekilde.

HAKİM- Son kez uyarıyorum !! Kendine hakim ol !!

MUZAFFER- (mahcup) Özür dilerim Suzan Hanım. Sizi bu kadar üzeceğini bilemedim.. İnanın.. Lütfen affedin..

HAKİM- Aranızda konuşmayın ! (Avukat'a) Devam edebilirsiniz.

AVUKAT- Şu anda biraz şaşırıdım söylediklerinize.. Acaba yanlış mı anladım diye tekrar etmek istiyorum. Ahmet Meyli işe hiç gitmedi, her hangi bir işi yok. Sadece eşinden uzaklaşmak için işe gittiği bahanesini kullanıyordu, doğru mu?

MUZAFFER- Yok; tam olarak öyle değil.. İşi var. Kağıt üzerinde bir firmaya bağlı. Ama şirketin sahibi onun çocukluk arkadaşı.. Eşyle olan sorununu bildiği için şirketinde çalışıyor gibi gösteriyordu.. Ama sigortası falan yok, kazancı yok.. Sadece gittiği bir adres oluyordu. Arada sırada şirketin ürünlerini eve getirip, çalışır gözüküyordu falan..

AVUKAT- Bunları siz nereden biliyorsunuz?

MUZAFFER- Kendisi anlattı.

AVUKAT- Peki Ahmet eşine başka yalanlar söyler miydi?

MUZAFFER- Bu kadar ciddi başka bir şey yok.. En azından şu anda aklıma gelmiyor.

AVUKAT- Ahmet Meyli'yi bulan Serkan Hünkar hakkında ne söyleyeceksiniz?

MUZAFFER- Daha önceden tanımıyordum. İlk o zaman gördüm. Ama iyi aile çocuğu.. Oldukça yardımcı oldu..

AVUKAT - Serkan'ın bu suçu işlemiş olma ihtimali nedir?

MUZAFFER- (şaşkın) Serkan mı?

AVUKAT - Evet.

MUZAFFER- Yani Serkan'ın Ahmet'e saldırıp sonra da, yardım edin diye bağırdığını mı düşünüyorsunuz? Yapmayın... Kendi halinde temiz bir çocuk. O olmasa Ahmet ölmüş olabilirdi. Ayrıca niye böyle bir şey yapsın ki?

AVUKAT- Ahmet Meyli'yi daha önce hiç kimsenin tanımadığı birisi, yaralı bir halde buluyor. Hem de evinin içinde. Hiç mi aklınıza onun suçlu olabileceği gelmedi.

MUZAFFER- Kesinlikle hayır. Yani bir insanı gördüğünüzde anlarsınız, iyi biri midir kötü müdür.. Temiz yüzlü, yardımsever bir çocuk. Tek kusuru fazla

meraklı olması. Eve de merak ettiği için bakmış zaten.. Neyi merak ediyorsa... Ama onun olabileceğine hiç ama hiç ihtimal vermiyorum. Kendi halinde bir çocuk..

Avukat istediği cevabı alamamıştır. Konuşmayı toparlar.

AVUKAT- Söylediklerinizden Ahmet Meyli'nin yalan söyleme alışkanlığı olduğunu öğrendik. (Hakim'e dönerek) Bu yalan söyleme alışkanlığı da Suzan Hanım'a da iftira atmasını açıklamaktadır. Başka sorum yok Sayın Yargıç.

HAKİM- İddia makamının tanığa sorusu var mı?

SAVCI- Evet Hakim Bey. Muzaffer Bey, ifadenizde Suzan Meyli'nin evden ayrılmasıyla, Serkan Hünkar'ın yardım için bağırması arasında en fazla 10 dakika olduğunu belirttiniz.

MUZAFFER- Evet.

SAVCI- Bu 10 dakika içinde birisinin Ahmet Bey'e saldırmış olma ihtimali nedir sizce?

Muzaffer bir cevap vermek istemez.

MUZAFFER- Dediğim gibi, ben sadece Serkan bağırıdıktan sonra eve girdim, onun için bilemeyeceğim.

SAVCI- Pencereden eve girip çıkanları görebilecek bir konumda olduğunuzu ve kimseyi görmediğinizi belirttiniz.

MUZAFFER- Sürekli pencereden bakmıyordum.

SAVCI- Ama gene de sokağa hakimsiniz değil mi?

MUZAFFER- Evet.

SAVCI- O halde; bu 10 dakikalık süre içinde; birisinin, siz fark etmeden eve girip Ahmet'i yaralayıp evden kaçma ihtimali nedir?

MUZAFFER- Düşük ihtimal..

SAVCI- Teşekkürler. (Hakim'e) Başka sorum yok Hakim Bey.

HAKİM- Senin ekleyeceğin son bir şey var mı?

MUZAFFER- Yok Hakim Bey.

HAKİM- Peki. O halde sıradaki tanığımızı alalım. Serkan Hünkar.

MÜBAŞİR- Tanık Serkan Hünkar.. Tanık Serkan Hünkar..

MAHKEME SALONU

TANIK SERKAN HÜNKAR'IN SORGUSU

Serkan Salona girer. Kürsüye yerine geçer.

HAKİM- Serkan Hünkar. Yaşınız ve mesleğiniz

MUZAFFER- 20 yaşındayım. İşsizim.

HAVVA- (şaşkın/kısıık sesle) İşsiz mi?

Hakim Havva'yı duymaz. Devam eder.

HAKİM- Tarafları tanır mısınız? Bir yakınlığınız var mı?

Serkan biraz duraksar.

SERKAN- İkisini de tanımam. (biraz heyecanlıdır.) Daha doğrusu Ahmet Bey'i olaydan sonra tanıdım. Suzan Hanım'ı ilk defa şimdi görüyorum.

HAKİM- Doğruyu söyleyeceğinize, namusunuz ve vicdanınız üzerine yemin eder misiniz?

Bu sırada Mahkeme heyeti, savcı ve avukat yerlerinden kalkarlar. Mübaşir eliyle salondakilere kalkmalarını işaret eder.

SERKAN - Ederim.

Heyetle birlikte herkes yeniden yerine oturur.

HAKİM- Ahmet Meyli'ye yapılan saldırıdan ötürü eşi Suzan Meyli suçlanıyor. Bununla ilgili ne söyleyeceksiniz?

SERKAN- Hakim Bey, bana hastanedeyken ne olup bittiğini anlattılar. Öncesinde ne olmuş ne bitmiş hiçbir fikrim yok. Ben sadece oradan geçiyordum. 60-70 metre ilerimde iki bayan koşar adım arabaya bindiler. Süratle yanımdan geçtiler. Arkalarından baktım, ne olduğunu anlamadım. Sonra yoluma devam ettim.

HAKİM- Evet.. Sonra..

SERKAN- Arabalarına bindikleri evin önünden geçerken içeriye öylesine bir baktım. Birisi yerde yüzükoyun yatıyordu. Şaşırdım. Dikkatli bakınca yerdeki kanları fark ettim. Biraz tereddüt ettim ama sonuçta ölüm kalım meselesi olabilirdi. Ondan içeri girdim. Gerçekten de yerde kanlar içinde yatıyordu. Bir an ne yapacağımı bilemedim. Sonra yardım için bağırdım. Havva Teyze'yle Muzaffer Bey geldiler. Hastaneye götürdük..

HAKİM- Başka birisini gördün mü?

SERKAN- Hayır.

HAKİM- Orada ne arıyordun?

SERKAN- Dolaşıyordum.

HAKİM- Tuzla'da yaşıyorsun. Silivri'de işin neydi?

SERKAN- İş arıyordum.

HAKİM- Ne işi?

SERKAN- Ne olsa.. Silivri'deki yazlık evlerde bahçivanlık yapabileceğimi düşünmüştüm. Onun için sokaklarda dolaşıyordum.

Havva'nın içi rahatlar.

HAVVA- Ben dedim bahçivan diye.. Bunamadım daha !

Hakim Havva'ya bakar. Havva başını öne eğer ve susar.

HAKİM- Suzan Meyli'nin evinden ayrıldığını ve ardından Ahmet Meyli'yi yaralı bulduğunu belirtiyorsun. Bu suçtu Suzan Meyli mi işledi sence?

SERKAN- Sonuçta başka birisinin olmasına ihtimal yok. Çok kısa süre.. Onlar evden çıkmadan önce olay oldu desem.. Salonları da çok ortada.. Yani ben dışarıdan gördüm.. Onlar kesin görürlerdi.

HAKİM- Peki.. Savunmanın tanığa sorusu var mı?

AVUKAT- Evet Sayın Hakimim. Doğrudan soru sorma hakkımı kullanmak istiyorum.

HAKİM- Devam edin.

AVUKAT- Bu suçtu Müvekkilim Suzan Hanım'dan başka birisinin yapmasına ihtimal vermediniz..

SERKAN- Evet.

AVUKAT- Bu suçtu sen işlemiş olamaz mısın?

Serkan şok olur. Birden yüzünü ter basar.

SERKAN- Ne.. Ne demek bu..

Serkan Ahmet Meyli'yle göz göze gelir. Ahmet sakindir. Yüzünden bir şey anlaşılmaz. Avukat bakışmayı fark eder.

AVUKAT- Ne oldu?

SERKAN- Sadece saçmalık bu.. Ben ona yardım ettim.. Yaralamadım..

AVUKAT- Bunu kanıtlayabilecek bir tanığınız var mı?

SERKAN- (panik içinde.) Havva Teyze'ye sorun. Muzaffer Bey'e sorun. Ben bir şey yapmadım.

AVUKAT- Onlar kimin yaptığını görmediklerini söylediler. Suzan Meyli bütün zaman boyunca kızı Leyla Meyli'yle beraberdi. Bir tek siz yalnızdınız.

Serkan kan ter içinde

SERKAN- Beni mi suçluyorsunuz?

Savcı araya girer.

SAVCI- Hakim Bey, Savunma buraya tanık sıfatıyla gelmiş birisine suçlu muamelesi yapmaktadır. Burada sanık Suzan Meyli'dir. Bunu unutmamak gerekir.

AVUKAT- Sanık Suzan Meyli olabilir ama amacımız Ahmet Meyli'ye kimin saldırdığını bulmak. Bu yüzden Serkan Hünkar'ın kendisini savunması gerekmektedir.

SERKAN- Ben sadece yoldan geçiyordum. Hastanede bunu Suzan yaptı dediklerinde, tek başına yapabileceğine ihtimal vermedim. İki kadının birden saldırmasının daha normal olacağını söyledim.

SAVCI- Yani anne kız, babaya mı saldırdı? Bunu mu söylüyorsunuz?

SERKAN- Evet !! Bunu hastanede söylediğimde, Leyla'yı suçlamak istemediler. Ben de uzatmadım. Ama madem beni suçluyorsunuz.. Hem de o kadar yardım etmeme rağmen.. O zaman bu düşüncemi sizinle paylaşıyorum. Bence Ahmet Bey'e kızı ve karısı birlikte saldırdı.

LEYLA- Sen aklını kaçırmış olmalısın !!

Ahmet başını ellerinin arasına alır. Bu son gelişmelerden rahatsız olmuştur. Kızının suçlanmasını istemez. Suzan sinirli konuşur.

SUZAN- Kızım benimleydi, ben kızımla. Bu saldırıyı ne ben, ne de kızım yapmadı !!

Mahkemede uğultu vardır...

4. Koridor / Mübaşir - Asiye & Çocukları

Koridorda Asiye yürümektedir. Yanındaki 8 ve 11 yaşlarındaki çocukları Rifat ve Merdan da onu takip eder.

Elinde bir mektup vardır. Mektuba bakıp, koridordaki mahkeme salonlarının levhalarına bakar.

Bir tanesinin önünde durur. Levhaya dikkatlice bakarken mübaşir yanına gelir.

MÜBAŞİR- Buyur, neye bakmıştın?

ASİYE- Çok özür dilerim. Oğlumun odasında buldum bu mektubu. Duruşmaya çağırmışlar.

Mübaşire mektubu uzatır. Mübaşir incelerken Asiye konuşmaya devam eder.

ASİYE- Korktum hasta yatağımdan kalkıp geldim. Benim oğlumun ne davası olur?

Mübaşir mektubu okur. Bir satırı göstererek.

MÜBAŞİR- Endişe edilecek bir şey değil hanım. Tanık olarak çağırmışlar.

ASİYE- Oğlumun başına bir hal gelmez değil mi?

MÜBAŞİR- Yok hanım, ne hal gelsin ! Oğlun tanık !! Korkma..

ASİYE- Duruşmaya girebilir miyim?

MÜBAŞİR- Gir de ne yapacaksın duruşmada?

ASİYE- Oğlumu göreceğim!

MÜBAŞİR- İyi hadi gir bakalım... Yalnız uyarayım çocuklarına sahip çık, yoksa hakim hepinizi mahkemeden atar!

Mübaşir çocuklara bakar.

MÜBAŞİR- Uslu olacak mısınız?

Çocuklar evet anlamında başlarını sallarlar. Mübaşir kapıyı açar.

ASİYE- Çok teşekkürler.

MAHKEME SALONU (DEVAM)

Mahkeme salonunda uğultu kesilmiştir. Serkan, Leyla'yla Suzan'ı suçlamaya devam eder.

SERKAN- Beni nasıl suçlarsınız !! Anne kız yaptı bunu !!

O sırada kapı açılır, Asiye ve çocukları içeri girer. Serkan annesini görünce şaşırır. Bir anda ter basar. Avukat bir terslik olduğunu sezer. Asiye'ye bakar. Şüpheli bir şekilde Serkan'a sorar.

AVUKAT- Niye sustun?

SERKAN- (tedirgin) Söyleyeceğimi söyledim.

Avukat kuşkulu bakar. O sırada Asiye'nin 8 yaşındaki küçük oğlu Rifat, bir yandan annesinin eteğini çekiştirip bir yandan da eliyle Ahmet Meyli'yi işaret ederek.

RIFAT- Anne bak, babam orada..

ASİYE – Şşşt.

Ahmet yıkılır. Salonda bir uğultu yükselir. Avukat'ın gözleri büyür.

AVUKAT- Baban mı?

SUZAN- Ne babası?

MUZAFFER- Ne?

Kemal'in başı önüne eğilir.

LEYLA- Ne oluyor ya...

HAKİM- Sessizlik !!

Hakim Asiye sorar.

HAKİM- Sen de kimsin?

ASİYE- Hakim Bey, oğlumun odasında şu mektubu buldum. Başına bir hal mi geldi diye korktum geldim.

HAKİM- Oğlun kim?

Asiye olan bitenin farkında değildir. Eliyle Serkan'ı göstererek

ASİYE- Serkan benim oğlum. Başı dertte değil, değil mi?

HAKİM- Bu çocuk, niye Ahmet Meyli'ye "baba" diye seslendi?

ASİYE- Çünkü Ahmet onun babası, benim de kocamdır.

Salonda uğultu yükselir.

HAKİM- Sessizlik !!!!

Salon tekrardan sessiz olur. Hakim sorar.

HAKİM- Ahmet nasıl senin kocan olur? O Suzan Meyli ile evli.

Asiye şok olur.

ASİYE- Nasıl.. Ne.. Hayır.. Benimle evli o..

HAKİM- 25 yıldır Suzan Meyli ile evli.

ASİYE- Nasıl olur.. Hakim Bey.. Bir yanlışlık olacak..

HAKİM- Neler olduğunu anlat !!

ASİYE- Hakim Bey, biz 21 yıldır evliyiz. Büyük oğlum Serkan. 20 yaşında. Küçükler 11 ve 8 yaşlarında. 3 çocuklu bir aileyiz biz !!!

Suzan bağırmaya başlar.

SUZAN- Bana bunu da mı yapacaktın !! Alçak adam !!! Bana bunu da mı yapacaktın !!

HAKİM- Sessiz ol !! (Asiye'ye) Siz nasıl evlisiniz? Bir erkek sadece 1 kadınla evli olabilir ve Ahmet Meyli de Suzan Meyli ile evli ! Evlilik cüzdanın var mı?

ASİYE- (mahcup) Biz resmi nikahla değil, imam nikahıyla evlenmiştik.

Leyla şaşkın

LEYLA- İmam nikahı mı?

ASİYE- (korku içinde) Burada ne olduğunu biri bana söylesin lütfen.

HAKİM- Anladığım kadarıyla Ahmet, hem seninle hem de Suzan ile birer aile kurmuş. Hem de ikinize de sezdirmeden !! (Ahmet'e) Ahmet Meyli, gerçeği söyle !! Neler oluyor !!

Ahmet tedirgin bakar. Biraz sessiz kalır. Ama artık bir şey saklayamayacağını, yalan söyleyemeyeceğini anlar. Gerçeği anlatır.

AHMET- Hakim Bey... Asiye benim karım. Suzan da benim karım.. Bunca yıl ikiye bölünmüş bir şekilde yaşadım. Bir tarafta maddi olarak hiçbir sıkıntım olmadığı, ama sürekli bir gerginlik huzursuzluk ortamı olan ailem; diğer tarafta da güç bela geçindiğim ama kendimi çok mutlu hissettiğim diğer ailem...

HAKİM- İkisine nasıl yetişebildin?

AHMET- Haftanın 2-3 günü, bazen bütün hafta evden uzakta olduğumu söylemişim. O zamanlarda hep Asiye ile birlikteydim. Gerçekten sevdiğim kadınlara.

HAKİM- Bu nasıl mümkün olabilir? Suzan'dan niçin boşanmadın?

AHMET- İşsizdim. Ekonomik bir gücüm yoktu. Bir süre bu oyuna devam edeyim dedim. Geçici olarak.. Hep diken üstündeydim. Yakalanacağım diye ödüm kopuyordu. Ha bu ay boşanacağım.. Ha önümüzdeki ay boşanacağım derken 20 yılı geçti..

AHMET- (İki eşine birden) İkinizden de özür dilerim..

SUZAN- Utanmadan bir de özür mü diliyorsun !!

Ahmet boynunu büker. Hakim Serkan'a döner.

HAKİM- Sen ne zaman öğrendin?

SERKAN- 2 hafta önce.. Babam kaza yapmıştı. Ona ulaşamıyordum. Bu zor zamanında onun yanında olmak istedim. Onu nasıl bulacağımı bilemedim. Sonra aklıma bir fikir geldi. Babamın telefon faturasını aldım. Aradığı numaralardan birini çevirdim. Konuştuğum kişi babamın hangi hastanede olduğunu söyledi. Ziyaretine gittim. Bir baktım ki... Babam başkasiyla evli..

HAKİM- Babanla konuştun mu? Yoksa gizlendin mi?

SERKAN- Konuşmaya çalıştım ama o hiçbir şey söylemedi. Beni odasından kovdu. Ne kadar kötü hissettiğimi anlatamam.

HAKİM- Sen ne yaptın?

SERKAN- Eve geldim, ama anneme söyleyemedim. Bilmiyorum.. Bir türlü anlatamadım.. Nasıl anlatabilirdim ki? Sonra diğer ailesini tanımaya karar verdim. Hastane kayıtlarında Silivri'deki evin adresi vardı. Oraya gittim.

HAKİM- Olay gününü mü kastediyorsun?

SERKAN- Evet. Oraya vardığımda karısı ve kızı evden alelacele çıkıyorlardı. Onlar uzaklaştıktan sonra eve girdim. Babam evin salonunda duruyordu. Beni hiç fark etmedi.

Serkan içini çeker.

SERKAN- Sonra aile resimlerini gördüm. İnanılmaz kızdım. Anne kız baba.. Ama benim babam !! Bir anda resmi aldığım gibi kafasına geçirdim. Birden kafasından kan akmaya başladı. Çok korktum. Ben ona sadece vurmak istemiştim. O kadar zarar verebileceğimi hiç tahmin etmedim.

HAKİM- Sonra ne yaptın?

SERKAN- Kaçıp gitmeyi düşündüm. Ama gitsem babam ölebilirdi. Bu yüzden yardım istedim.

SUZAN- Beni niye suçladın !!

SERKAN- (mahcup) Hastaneye götürdükten sonra babamla konuştum. O senden boşanacağını kesin olarak söyledi. Bizle birlikte olmak istiyordu. Ama yaralanmış olduğu için, dava açılmıştı bile. Yani ne yapsa da davayı iptal ettiremedi. O yüzden... Özür dilerim..

HAKİM- Bu ifadeniz suç duyurusu olarak kabul edilip, hakkınızda gerekli işlem başlatılacağını bildirmek isterim. Ciddi hapis cezalarıyla karşılaşmanız muhtemel !!

Ahmet'in de Serkan'ın da boynu bükülür.

HAKİM- İddia makamının esas hakkındaki mütalaası nedir?

SAVCI- Bu yeni bilgiler ışığında, sanığın atılı suçu işlemediği kesin olarak anlaşıldığından; sanığın beraatına karar verilmesi; kamu adına talep ve mütalaa olunur.

HAKİM- Suzan Meyli, son olarak söyleyeceğiniz bir şey var mı?

SUZAN- Suçsuz olduğumu söylemiştim.

HAKİM- Gereği düşünüldü.

Hukuki açıklama

Açıklamanın sonrasında Hakim Asiye'ye döner.

HAKİM- Geçimini nasıl sağlıyorsun?

ASİYE- Ben ev hanımıyım. Ahmet çalışıp eve para getirirdi...

HAKİM- Peki şimdi ne yapacaksın? Resmi nikahın olmadığı için hiçbir hakkın yok!

ASİYE- Bilmiyorum Hakim Bey.

HAKİM- Bunca yıl niye yapmadın resmi nikah! Hiç akıl yok mu kızım sende? Bak gördün mü kaldın çocuklarınla ortada..

Asiye ağlamaya başlar.

ASİYE- Evliydik. Düğün yaptık. İmam kıydı nikahımızı, bütün konu komşu şahitti..

HAKİM- Sana ne diyeyim ki ben..

ASİYE- Nereden bilebilirdim Hakim Bey.

HAKİM- Ah evladım ah... Çok büyük ihtimalle hem oğlun hem de Ahmet, kısa süre içinde hapse girecek. Kimin kimsen var mı?

ASİYE- Var ama onlar kendilerine güç bela yetiyorlar. 3 boğazı doyuramazlar.

HAKİM- Daha önce herhangi bir işte çalıştın mı?

ASİYE- Hayır.

HAKİM- Of kızım.. Off...Zamanında resmi nikah kıysan bunların hiç biri başına gelmeyecekti.

Mahkemedeki herkes Asiye'ye acıyan gözlerle bakar.

SUZAN- Hakim Bey izin verirsiniz bir şey söylemek istiyorum.

HAKİM- Buyurun.

SUZAN- (Asiye'ye) İkimiz de aynı adam tarafından aldatılmışız.. Oğlun yüzünden az kalsın hapse girecektim.. İkisinden de nefret ediyorum... Ama öte yandan bunda senin hiçbir suçun yok. Bir bakıma seninle kaderimiz keşişmiş.. İzin verirsen kiralarımın birini direk senin hesabına yatırayım.

Asiye utanır.

ASİYE- Teşekkür ederim.. Ama kabul edemem böyle bir şeyi.

HAKİM- Sana şu anda emrediyorum. Bu öneriyi kabul edeceksin.

ASİYE- Hakim Bey ama..

HAKİM- Aması maması yok !! Çocuklarının istikbali için..

Asiye mahcup bir şekilde kabul eder.

ASİYE- Peki..

SON